

משפט הנאשמים ברצח כהן והלירס בצפת

אתמול החל להתברר בחיפה לפני השוממים טורי
וטיטוס משפטים של קסם דיבס (יצא זכאי במשפט רצה
טולידאנו בצפת) מוצטאפה דיבס (נדון למיתתו במשפט
טולידאנו, ופסק דינו אישר ע"י בית הדין לערעורים),
סעיד שמא (יצא זכאי במשפט שרפת בית נחמה סויר
וזמן בצפת). הם נאשמים ברצח הנהג מאיר כהן
ויאלישע פלדס בימי המהומות בצפת. התובע תכללי
— רדיוטון. הסניגור פואד עטאללה וחנה עספור.
הנאשם מוצטאפה דיבס הובא לבית המשפט לבוש בנר
אימה אבא?

דים אדומים. העורך דין דרש מהחובע הכללי לפני התחלת המשפט לא להביאו לבית הדין בבגדי נדרים לביתה, ואמנם ניתן לו עכית להתעטף בה לפני הכניסה השוטפים.

קוראים את כתב האשמה שִלְפּוּ הֵם נִתְכַּעֲסִים לָרִין לְבֹא אֲנִי עֲבֵא בְּרִיטְיוּסָא וְשַׁעֲלִי (עַל לֹרִי) לְתַכְּנִי כְּהִתָּאם לִסְעִיף 170 פֶּסֶק 4 עַל אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בְּיוֹם 29 בִּמְנוּסָא בְּתוֹךְ הַסּוּן מוֹזִין סְכִינִים, מַעֲלֹת וְחִרְבֵּת בְּכֹנֶה לְרַצּוֹה יְהוּדִים וְרוֹצֵחַ וְכֵן מֵאִיר כְּתוּב וְאֵלֶּיֶךָ לְיִרֵם הַנֶּאֱשָׁמִים מִדְּעִיִם. כִּי הֵם אֵינִם אֲשָׁמִים.

תער הראשון ל"ד מאחר חטיב, רופא מסלתי
נצפת, מסר, כי ב-80 באבוסט ב-11 למנה"צ בדס
במקום הרצת את נפתם של הנרצחים. בראש מאיר
כהן מצא שבר, וברקת השמאלית — פצע. הוא מת
מהפצע הראשון. הפצעים נעשו ע"י כלים חדים. אצל
אלישע קידום, שנמצא הרגן סמוך לחצי ממאיר כהן,
היה פצע במגים ובצוואר שנעשו במכשירים חדים.
מותו בא מאיבוד דם. הרופא מספר, כי במרחק 6—7
מטר עמד אדם שרופ.

הענין מהרבה — הרפואה יהיה זה שספר.

אחריו מעיית חנה כחן, אשת הנרצח, בת 25. כששואלים לשמה ואם היתה אשת הנרצח, היא מתח' וצת בכבי נחל. והשומע מבקש ממנה להרע ומניש' לה כמא. היא מספרת, כי ראתה את בעלה בפעם אחרונה ביום ה', 29 באבוסט, ב' 12:30 בצהרים בלכתו לגאראז'. אחרי חצי שעה בא לביתה סעיד שמא ושאל איפה בעלה. היא מכירת את שמא היטב, הוא סגרלר בצפת. אחרי שעה חזר ובא שנית ואחר כך בפעם השלישית. לא בא מקודם אף פעם לביתם. כואו ערר חשד בלבה והוא שמחה, כי יצא מהבית. על רצח בעלה נורע לה רק ביום שבת בהיותה בבית המסמלת. בליל ה' לוקחה חת עם כל היתדות לבית המסמלת. את נוסף ראתה לפני הקבורה ב"הרסת" רק ביום א'. לשאלת החובע ה' דרייסמן, אם סעיד שמא נמצא עכ' 25

שיו בבית המשפט, היא מצביעה עליו ופורצת בצעקה ובכי: "זהו הרוצח, הוא הרג את בעלי. ממנו אני ח"ר בעת את דמו. רק כן 23 היה בעלי ואני אם לשני יתור יום קטנים".

לשאלת עורך הדין עספור היא עונה, שמסרת את עדותה במשטרה ב-7 באוקטובר כשנקראה לכך. למחרת קבורת בעלה עזבה את צפת עם ילדיה ונסעה למסבית להוריו בעלה. שם חלתה ולא התענינה במשך פנים. היא לא באה בקשר עם שום איש עד שקראו לד"ר אברהם יעקב גורן, מנהל בית החולים, שיש להפסיק את טיפוליה ב-10 באוקטובר 1977.
עד 4 מטר. בין כהן והאוטו כ-3 מטר.
לשאלותיו של העו"ד עספור עונה העד, כי הוא נהגן צרפתי. אחרי המאורעות רצה לעזוב את הארץ, אך הממשלה לא הרשתה לו כי הוא עד במינהל ית. הוא סבל מכתב איום ע"י הוואר בו נאמר, "נכבד יעזו לבוא לבית הדין להעיד, יעשו לו כאשר יחוו לנרצחים. את המכתב מסר לקצין המשטרה בצפת. העו"ד שואל אם נכון שהעדה היהודית המניסה על שמי לאפ"ק טבריה 200 לא"י על מנת שלא יעזוב את הארץ ושלא יפחד להעיד. העד מכחיש את הדבר.
הנישד הקורטל חבוטר.